

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 sierpnia 2019 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w S. wniosła przeciwko (...) spółce akcyjnej w S. o zapłatę kwoty 4 862,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 28 lutego 2019 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powódka jako nabywca wierzytelności przysługującej poszkodowanemu zdarzeniem drogowym, którego sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, dochodzi od pozwanego dalszego odszkodowania tytułem kosztu najmu pojazdu zastępczego oraz parkowania uszkodzonego pojazdu (w kwotach netto).

Nakazem zapłaty z dnia 29 stycznia 2020 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie w X Wydziale Gospodarczym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, kwestionując okres i stawkę najmu oraz zasadność kosztów parkowania.

W toku procesu strony podtrzymały swoje doczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 6 listopada 2018 r. (wtorek) doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) nr rej. (...), którego leasingobiorcą na mocy umowy leasingu był K. D.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy mechanicznych zawartą z pozwanym, który przyjął odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne. Pojazd po zdarzeniu nie był jezdny i został odholowany na lawecie na parking powódki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S..

W związku z niemożnością korzystania z uszkodzonego pojazdu poszkodowany jeszcze w dniu zdarzenia, tj. dnia 6 listopada 2018 r., zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki T. (...) o nr rej. (...), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 130 zł netto. Poszkodowany jednocześnie udzielił przedstawicielowi powódki pełnomocnictwa do reprezentowania poszkodowanego w postępowaniu likwidacyjnym.

Wynajętym pojazdem poszkodowany poruszał się w celach służbowych, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Szkoda została zgłoszona pozwanemu ubezpieczycielowi dnia 9 listopada 2018 r. (piątek).

Wiadomością e-mail z dnia 9 listopada 2018 r. ubezpieczyciel sprawy szkody poinformował o przyjęciu zgłoszenia szkody, wskazując na możliwość zorganizowania najmu pojazdu zastępczego, którego wszystkie koszty pokryje pozwany. Pozwany podał dane kontaktowe do wskazanych wypożyczalni oraz cennik za dobę wynajmu, którego koszt pokrywa pozwany. Zastrzegł prawo weryfikacji okresu najmu i jego dobowej stawki do wysokości wskazanej przez pozwanego w tej ofercie, która w przypadku pojazdów z segmentu B wynosiła 86 zł brutto.

W odpowiedzi mailem z 13 listopada 2018 r. pełnomocnik poszkodowanego – przedstawiciel powódki zwrócił się o przekazanie dokumentów, z jakimi poszkodowany musi się zapoznać przed skorzystaniem z oferty bądź wskazać wypożyczalnię, która będzie realizować wynajem.

Pozwany przekazał dane kontaktowe do 7 wypożyczalni współpracujących z pozwanym, informując, że umowa najmu przekazywana jest przez wypożyczalnię, a jej wybór zależy od miejsca i daty rozpoczęcia najmu. Niemożliwym jest przesłanie dokumentów bez rozpoczęcia procesu obsługi.

Przedstawiciel powódki wskazał, że pojazd ma być podstawiony na terenie S., zwrócił się o wskazanie konkretnej wypożyczalni celem zapoznania się z warunkami najmu.

Pozwany udzielił odpowiedzi jak poprzednio, iż wybór wypożyczalni zależy od miejsca i daty rozpoczęcia najmu, stąd niemożliwym jest hipotetyczne wskazanie danej wypożyczalni bez rozpoczęcia procesu obsługi, a wiadomością z 22 listopada 2018 r. przedstawiciel powódki ponowił prośbę o przesłanie warunków najmu.

Poszkodowany zapoznał się z treścią powyższej korespondencji mailowej i wykonał telefon do dwóch z podanych wypożyczalni pozwanego, tj. Panek i (...), jednak nie zdecydował się na najem za ich pośrednictwem, z uwagi na brak opcji drugiego kierowcy oraz z uwagi na dopłaty w zniesieniu udziału własnego w szkodzie.

Dowód:

- pokwitowanie k.12,
- umowa najmu k.16-17,
- oświadczenia k.55-63,
- oświadczenie k. 18;
- korespondencja e-mail k. 20-25, 49-50,
- protokół szkody k.51-52,
- akta szkody płyta CD k. 64,
- zeznania świadka K. D. 134-135,

Pismem z dnia 23 listopada 2018 r. pozwany poinformował, że oszacowany koszt naprawy może przekroczyć wartość pojazdu, wobec czego szkoda zostaje uznana za szkodę całkowitą. Podał, że uzyskana oferta zakupu na giełdzie internetowej wyniosła 1400 zł brutto oraz że oferta zachowuje ważność do dnia 13 grudnia 2018 r.

Leasingodawca odnotował wpływ odszkodowania od pozwanego ubezpieczyciela dnia 18 grudnia 2018 r.

Pojazd użytkowany przez poszkodowanego nie został naprawiony, został sprzedany w stanie uszkodzonym przez licytanta, który wygrał aukcję pozwanego i zabrany z parkingu powódki dnia 21 grudnia 2018 r.

Poszkodowany nie dysponował środkami na zakup nowego pojazdu, oczekiwał na moment wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela i rozliczenia z leasingodawcą rat leasingowych.

Dowód:

- pismo pozwanego z dnia 23.11.2018 r. k.14-14v, 53-54,
- e-mail k. 26;
- protokół zdawczo odbiorczy do umowy leasingu k.27;
- akta szkody płyta CD k. 64,
- zeznania świadka K. D. 134-135.

Dnia 24 grudnia 2018 r. poszkodowany po rozliczeniu się z leasingodawcą zwrócił powódce wynajęty pojazd zastępczy. Tego samego dnia poszkodowany zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbył na rzecz

powódki wierzytelność związaną z usługą parkingową i holowaniem pojazdu przysługującą mu z tytułu zdarzenia z dnia 6 listopada 2018 r. w stosunku do pozwanej.

Również dnia 24 grudnia 2018 r. poszkodowany zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbył na rzecz powódki wierzytelność związaną z najmem pojazdu zastępczego przysługującą mu z tytułu zdarzenia z dnia 6 listopada 2018 r. w stosunku do pozwanej.

Poszkodowany nabył nowy pojazd w ramach umowy leasingu dnia 5 stycznia 2019 r.

Dnia 18 stycznia 2019 r. powódka wystawiła na poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę ogółem 9249,60 zł brutto, z czego tytułem:

- najmu pojazdu zastępczego przez okres 49 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 130 zł netto kwota 6370 zł netto (7 835,10 zł brutto),
- usługi parkingowej za 46 dni w okresie od 6 listopada 2018 roku do 21 grudnia 2018 r. kwota 1150 zł netto (1 414,50 zł brutto).

Dowód:

- umowy cesji z dnia 24 grudnia 2018 r. k.28, 29,
- faktura VAT k. 19;
- e-mail z dnia 8.01.2019 r. k.26,
- zeznania świadka K. D. k.134-135,

Pismem z dnia 21 stycznia 2019 r. powódka dokonała zgłoszenia nabytej od poszkodowanego wierzytelności, wnosząc o zapłatę kwoty 7 835,10 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego i kwoty 1 414,50 zł z tytułu kosztów parkowania.

Dowód:

- pismo z dnia 21 stycznia 2019 r. k. 13-13v;

Decyzją z dnia 28 stycznia 2019 r. pozwany przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 2657,72 zł netto, z czego :

- tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1957,72 zł, uznając za uzasadniony okres najmu 28 dni, przy zweryfikowanej dobowej stawce najmu do kwoty 69,92 zł netto (86 zł brutto);
- tytułem parkowania wraku pojazdu w kwocie 700 zł, uznając za uzasadniony okres parkowania 28 dni, wg stawki powódki 25 zł netto.

Dowód:

- decyzja k.15-15v,

W dacie szkody na rynku lokalnym miejsca zamieszkania poszkodowanego, w opcjach bez limitu kilometrów, z pełnym zakresem ubezpieczenia, z wykupionym udziałem własnym w szkodach i przy umowie na czas nieokreślony dobowe stawki najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasą pojazdowi uszkodzonemu (segment B) wynosiły od 155 zł do 190 zł, średnio 173,13 zł netto w IV kwartale 2018 r.

Uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego z uwzględnieniem okresu trwania postępowania likwidacyjnego wyniósł 49 dni. Zasadny okres przetrzymywania pojazdu na parkingu strzeżonym powódki wyniósł 46 dni.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego M. M. k.140-145.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, w tym akt szkody zapisanych na płycie CD, przy czym strony nie kwestionując autentyczności tych dowodów, wyciągały jedynie częściowo odmienne wnioski. Sąd w całości dał wiarę przesłuchanemu w sprawie świadkowi K. D., uznając, że zasadniczo brak było podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań świadka, natomiast czym innym jest ocena prawna faktów, o których świadek zeznał. Sąd bazował także na pisemnej opinii biegłego sądowego M. M., a przyjęta przez biegłego metodologia nie budziła zastrzeżeń. Biegły wykonując opinię, oparł się na dostępnym w sprawie materiale dowodowym, w sposób precyzyjny uzasadnił jej treść. Strony nie zgłaszały do opinii zarzutów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo dotyczące dopłaty do kosztów parkowania zasługiwało na uwzględnienie w całości, zaś tytułem dopłaty do kosztów najmu pojazdu zastępczego okazało się zasadne jedynie częściowo.

Jego podstawę prawną stanowi przepis art. 822 § 1 i 4 k.c. W rozpoznawanej sprawie niesporny był fakt zawarcia przez sprawcę zdarzenia umowy ubezpieczenia OC z pozwanym i zaistnienie powodującego szkodę zdarzenia, za które odpowiadała osoba ubezpieczona. Odpowiedzialność ubezpieczyciela pokrywa się z odpowiedzialnością sprawcy szkody. Strona pozwana swojej odpowiedzialności również nie kwestionowała. Kwestionowała natomiast wysokość szkody.

Legitymacja powódki wynikała z przywołanego wyżej art. 822 § 4 k.c. oraz umowy przelewu wierzytelności przysługującej poszkodowanemu (leasingobiorcy) z tytułu odszkodowania (art. 509 k.c.). Zwraca uwagę, że legitymacja powódki nie była przez pozwanego kwestionowana w toku postępowania likwidacyjnego, jako że pozwany wypłacił odszkodowanie, choć nie w pełnej wysokości. Nie była ona również przedmiotem sporu w toku niniejszego procesu. Sąd w pełni podziela w tym zakresie argumentację prawną wyrażoną w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy z dnia 23 maja 2019 r., sygnatura akt VIII Ga 94/19. Zgodnie z nim „oczywistym jest, że umowy przelewu zawierane z podmiotami świadczącymi jednocześnie usługi w zakresie najmu pojazdów zastępczych mają na celu umożliwienie dochodzenia przez wynajmującego roszczeń wobec ubezpieczycieli z pominięciem poszkodowanego.” W niniejszej sprawie nie zachodzą również podstawy do uznania umowy przelewu za nieważną, w szczególności brak jest naruszenia normy wynikającej z art. 510 § 2 k.c. Powódka była czynnie legitymowana do dochodzenia niniejszym pozwem roszczeń odszkodowawczych z tytułu zdarzenia z dnia 6 listopada 2018 r. w pojeździe użytkowanym przez K. D..

Przy rozliczeniu kosztów najmu powódka zastosowała stawkę w wysokości 130 zł netto/doba. Stawka ta dotycząca najmu bez limitu kilometrów i bez udziału własnego, co wynika z umowy najmu, była nawet niższa od średnich stawek najmu pojazdów z segmentu B jak wynajęta T. (...). Pozwana zakwestionowała wysokość stawki pojazdu zastępczego, zarzucając, że za pośrednictwem współpracującej z pozwaną wypożyczalni mogła zorganizować poszkodowanemu auto zastępczego po niższej stawce. W związku z tym wypłacona kwota odszkodowania wynika ze zweryfikowanej przez pozwaną stawki dobowej najmu do kwoty 69,92 zł netto, za jaką sama mogła zorganizować najem. Kwestia zastosowanych stawek najmu jest przedmiotem wielu wypowiedzi judykatury, a podsumowaniem orzecznictwa w tym zakresie jest uchwała Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 - wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych zdarzenie miało miejsce 6 listopada 2018 r. (wtorek) i w tym samym dniu poszkodowany najął pojazd zastępczy od powódki, udzielając przedstawicielom powódki pełnomocnictwa do reprezentowania poszkodowanego w postępowaniu likwidacyjnym. Natomiast zgłoszenie szkody ubezpieczycielowi, z niejasnych dla sądu przyczyn, nastąpiło 3 dni po zdarzeniu, tj. w piątek 9 listopada 2018 r. W reakcji na to zgłoszenie tego samego dnia pozwany wiadomością e-mail zaproponował poszkodowanemu (jego pełnomocnikowi)

zorganizowanie pojazdu zastępczego za pośrednictwem wypożyczalni współpracujących z ubezpieczycielem i pokrycie wszystkich kosztów, wskazując dane kontaktowe i oferując zamianę pojazdu na pojazd swojego asystora w przypadku już rozpoczętego najmu z innej wypożyczalni. Zastrzegł również akceptowalne stawki – w przypadku segmentu B do kwoty 86 zł brutto za dobę, jeżeli poszkodowany skorzysta z innych wypożyczalni. Poszkodowany zapoznał się z korespondencją mailową od pozwanego, w tym ofertą w przedmiocie zorganizowania auta zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwanym i konsekwencjami skorzystania z droższego najmu. W dalszej korespondencji na zapytania powódki pozwany wskazał dane aż 7 wypożyczalni, przy czym poszkodowany, jak zeznał, kontaktował się z 2 wypożyczalniami wskazanymi przez ubezpieczyciela, jednak zaproponowane warunki mu nie pasowały i zdecydował się kontynuować najem od powódki. Niemniej jednak ani przedstawiciel powódki, ani poszkodowany nie skontaktowali się z pozostałymi 5 wypożyczalniami w przedmiocie zorganizowania poszkodowanemu innego auta zastępczego na preferowanych warunkach. Zamiast tego, co wynika z korespondencji mailowej powódki z pozwanym, powódka domagała się konkretnych umów najmu z asystorami pozwanego, unikając w toku tej korespondencji jasnej odpowiedzi, kiedy miałyby się ten najem rozpocząć, żeby pozwany mógł wdrożyć procesu obsługi tego zgłoszenia wskazać dane konkretnej wypożyczalni, która udostępni pojazd zastępczy. Takie „zainteresowanie” najmem powódki (i poszkodowanego) od pozwanego należy uznać za działanie pozorowane. Co więcej sprzeczna z dobrymi obyczajami kupieckimi w okolicznościach sprawy była praktyka powódki zgłoszenia szkody 3 dni po zdarzeniu, w trakcie trwającego od 6 listopada 2018 r. najmu pojazdu zastępczego od powódki, co budzi w tym przypadku wątpliwości sądu co do rzetelności powódki i rzeczywistych intencji w zakresie uzyskania od pozwanego pełnej dokumentacji związanej z najmem od asystorów pozwanego. Poszkodowany zdecydował się kontynuować najem pojazdu zastępczego od powódki po stawce dobowej 130 zł netto, nie skontaktował się z pozostałymi 5 wypożyczalniami w celu zorganizowania pojazdu za akceptowalną przez pozwaną stawkę, ani też powódka nie dostosowała stawki najmu do akceptowanej przez pozwanego. Z tego względu odebrano ubezpieczycielowi szansę na zorganizowanie auta zastępczego po niższej stawce dobowej, co jest sprzeczne z zasadną minimalizacją szkody. Co istotne, ubezpieczyciel od razu po zgłoszeniu szkody uprzedził o konsekwencjach najęcia takiego auta po stawkach przekraczających limity akceptowane przez pozwaną. Ponadto, powódka i poszkodowany zapoznali się z pismem ubezpieczyciela w tym przedmiocie w trakcie najmu oraz przed wystawieniem faktury za ten najem.

Sąd nie podzielił natomiast zarzutu strony pozwanej w przedmiocie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego. Pozwany, który uznał za zasadny okres najmu trwający 28 dni, nie wykazał zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu powyższego twierdzenia w niniejszym procesie (art. 6 k.c.), a powódka na podstawie przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego, który nie jest powiązany z żadną ze stron, udowodniła zasadność całego okresu faktycznego najmu. W świetle bowiem opinii biegłego sądowego cały okres najmu pojazdu od powódki wynoszący 49 dni był zasadny, gdyż od daty wypłaty odszkodowania dnia 18 grudnia 2018 r. należało doliczyć okres 7 dni na nabycie nowego pojazdu (które ostatecznie nastąpiło po zakończonym najmie, dnia 5 stycznia 2019 r.). Sąd nie traci z pola widzenia, że pozwany zaakceptował jedynie 28 z 49 zasadnych dni najmu. Niemniej jednak w sytuacji gdy powódka zgłosiła szkodę 3 dni po zdarzeniu i nie dostosowała stawki do akceptowalnej przez pozwanego, poszkodowany zaś w ocenie sądu bezzasadnie, jak miało to miejsce w rozpoznawanej sprawie, nie skorzystał z oferty zamiany pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela, to powódka musi liczyć się z koniecznością zredukowania tej stawki do poziomu akceptowanego przez pozwanego za cały okres najmu od zgłoszenia szkody pozwanemu. Powódka powinna także liczyć się z tym, że pozwana nie zaakceptuje najmu pojazdu zastępczego od powódki po wyższej stawce dobowej, aniżeli wynegocjowana z asystorem pozwanej. Nie miało więc znaczenia dla rozstrzygnięcia, że stawka zastosowana przez powódkę była nawet niższa od stawek średniorynkowych. Zwraca uwagę, że powódka jako nabywca roszczeń odszkodowawczych od poszkodowanego ostatecznie jest beneficjentem czynszu najmu, którego nie uzyskał asystor pozwanego. Innymi słowy to powódka (a nie asystor pozwanej) „zarobiła” na najmie pojazdu zastępczego na koszt ubezpieczyciela. Antycypując ewentualne zarzuty apelacyjne powódki, która zgłosiła wniosek o uzasadnienie wyroku w części oddalającej powództwo, co stanowi niejako zapowiedź apelacji w tym zakresie, sąd rejonowy zwraca uwagę, że kwestia ta była badana już przez Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy, który w wyroku z 27

września 2021 r. sygn. akt VIII Ga 439/21 oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 24 lutego 2021 r. sygn. akt XI GC 139/20.

W takich okolicznościach w ocenie sądu pierwsze 3 dni najmu powinny być liczone wg stawki powódki 130 zł netto za dobę, co daje kwotę 390 zł netto, a kolejne 46 dni wg stawki akceptowanej przez pozwanego, za którą sam mógł wynająć pojazd uszkodowanemu, tj. 69,92 zł netto, co daje kwotę 3.216,32 zł. W sumie zasadne koszty najmu zamykają się kwotą 3.606,32 zł netto (390 zł + 3216,32 zł = 3606,32 zł netto).

W świetle opinii biegłego zasadny okazał się cały okres parkowania pojazdu wynoszący 46 dni, przy niekwestionowanej przez pozwanego stawce 25 zł netto za dobę, zwraca bowiem uwagę, że odbiór pojazdu podyktowany był przebiegu licytacji zorganizowanej przez pozwanego i ostatecznie zabrany z parkingu powódki w związku ze zbyciem pojazdu na rzecz wskazanego licytanta. Dlatego cały koszt parkowania wynoszący 1150 zł netto był zasadny.

W związku z powyższym zasądzono kwotę 2098,60 zł, na którą składają się kwoty:

- 1648,60 zł tytułem dopłaty do kosztów najmu, przy uwzględnieniu wypłaconej tytułem najmu kwoty 1957,72 zł netto (tj. 3606,32 zł - 1957,72 zł = 1648,60 zł netto).

- 450 zł tytułem dopłaty do odszkodowania za koszty parkowania przy uwzględnieniu wypłaconej z tego tytułu kwoty 700 zł (tj. 1150 zł netto – 700 zł = 450 zł - roszczenie dochodzone w niniejszym procesie zostało uwzględnione w całości).

Odsetki należą się za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego (art. 481 k.c.), a termin spełnienia świadczenia przez zakład ubezpieczeń wynika z art. 817 § 1 i 2 k.c.

Sąd orzeczono jak w punkcie I wyroku, a dalej idące powództwo z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego oddalono wraz z odsetkami od oddalonej części roszczenia (pkt II).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w punkcie III znajduje podstawę prawną w art. 100 k.p.c., mając na uwadze, że powódka wygrała proces w 43%, a pozwany utrzymał się z obroną w 57%. Powódka poniosła opłatę od pozwu w kwocie 244 zł, 900 zł tytułem wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) oraz wydatek na wynagrodzenie biegłego 595,94 zł, razem 1739,94 zł. Z czego 43 % daje kwotę 748 zł. Pozwany poniósł koszt radcy prawnego 900 zł, opłaty skarbowej 17 zł oraz wydatek na wynagrodzenie biegłego 595,93 zł. razem 1512,93 zł, z czego 57 % to kwota 862 zł. W wyniku wzajemnej kompensacji zasądzono od powódki na rzecz pozwanej kwotę 114 zł.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)